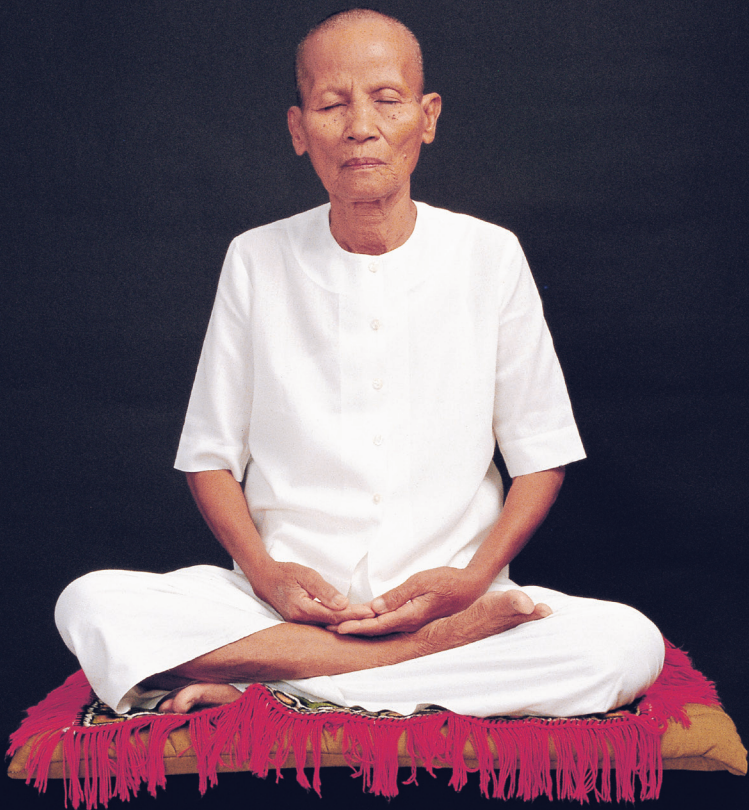

พบพ่อ

เมื่อคุณยายเข้าถึงธรรมกายแล้ว ท่านก็ยังพากเพียรปฏิบัติต่อไปอีก จนใจนิ่งสนิทและสว่างมาก ท่านเล่าประสบการณ์นี้ให้คุณยายทองสุขฟัง พร้อมกับปรารภเรื่องพ่อของท่านว่า “พี่ พี่ ฉันอยากไปหาพ่อจังเลย ไม่รู้ว่าพ่อตายแล้วไปอยู่ที่ไหน”

คุณยายทองสุขบอกว่า “มันก็จะไปยากอะไรล่ะ” และได้แนะนำคุณยายให้ไปหาพ่อด้วยวิชาธรรมกาย พ่อคุณยายทองสุขแนะนำเท่านั้น คุณยายก็ถอดกายออกไป เหมือนหลุดไปทั้งตัว เป็นพระธรรมกายที่ใสละเอียด ในเวลานั้นคุณยายไม่ได้คิดไว้เลยว่า พ่อจะไปเกิดที่ไหน ใจของท่านเป็นกลางๆ สุดท้ายธรรมกายภายในจะนำไป เมื่อธรรมกายนำไปถึงนรกเท่านั้น ไฟนรกก็ดับ เครื่องทรมานสัตว์นรกทั้งหมดก็หยุดทำงานชั่วคราว ณ ที่นั้น คุณยายมองเห็นสัตว์นรกต่างๆ ที่กำลังได้รับความทุกข์ทรมาน มีทั้งตัวเป็นคนหัวเป็นสัตว์ และตัวเป็นสัตว์หัวเป็นคน สุดท้ายเวรกรรมที่ได้ทำไว้ในอดีต สัตว์นรกแต่ละประเภทก็มีเครื่องทรมานแตกต่างกัน

คุณยายตรวจดูด้วยญาณทัสนะของธรรมกาย ท่านมองเห็นพ่อ ซึ่งบัดนี้ผ่ายผอมไม่มีเสื้อผ้า รวมทั้งไม่มีเรียวแรง พ่อต้องรับผลกระทบจากการดื่มน้ำทองแดงที่ร้อนแรงจนกระทั่งตาย เมื่อตายแล้วก็เกิดมารับการทรมานอีกซ้ำแล้วซ้ำเล่า เมื่อได้พบธรรมกายของคุณยาย พ่อก็ยกมือไหว้ แต่เพราะความไม่มีแรง มีอันจึ่ง

กลับตกลงไปดังเดิม คุณยายสงสารพ่อไม่ยากให้ตกอยู่ในนรก
อีกต่อไป ท่านจึงอาศัยพระธรรมกายแนะนำให้พ่ออาราธนาศีล ๕
พร้อมกับให้นึกถึงบุญกุศลที่เคยทำเอาไว้ในสมัยที่เป็นมนุษย์

หลังจากรับศีลแล้ว พระธรรมกายก็พาพ่อขึ้นไปบนสวรรค์
คุณยายมองเห็นพ่อเปลี่ยนจากสภาพที่ทนทุกข์ทรมาน ผิพรรณที่
ซุบซิดก็กลับเป็นผ่องใส มีเสื้อผ้าชุดใหม่อันเป็นทิพย์มาสวมกาย

วิมานของพ่อดูหอมช่อกว่าวิมานของเทวดาอื่นทั้งหมด
เพราะเมื่อครั้งที่พ่อยังเป็นมนุษย์อยู่นั้น เป็นมนุษย์ประเภทบุญก็
ทำ กรรมก็สร้าง วัดก็เข้า เหล้าก็กิน เพราะฉะนั้นด้วยผลบุญที่เคย
ทำจึงทำให้มีวิมานคอยอยู่ แต่เพราะทำด้วยจิตที่ไม่ค่อยบริสุทธิ์นัก
วิมานจึงมัวหมอง แม้ในเวลาทำบุญก็ทำไปตามกำลัง ไม่ได้ทำเต็ม
กำลัง เพราะฉะนั้นวิมานของพ่อจึงไม่ใหญ่โตเหมือนคนอื่น ส่วนการ
ที่พ่อดื่มเหล้า กรรมนั้นได้ส่งผลให้พ่อไปตกในนรก

เมื่อคุณยายช่วยให้พ่อพ้นจากนรกขึ้นไปอยู่บนวิมานได้ คุณ
ยายทองสุขจึงแนะนำให้เอาบุญที่เข้าถึงธรรมกายช่วยปรับปรุงวิมาน
ให้ใหญ่โตขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นกายของพ่อได้เปลี่ยนเป็นกายเทพบุตรที่
มีเครื่องประดับ และมีบริวารสมบัติมากมาย หลังจากนั้นจึงแนะนำให้
ให้คุณยายสอนพ่อให้ภาวนา “**สัมมา อะระหัง**” และกำชับว่า
หากพ่อลืมภาวนาเมื่อใดก็จะหล่นลงไปอีก พ่อรับปากอย่างแข็งขัน

เนื่องจากไม่อยากตกไปในนรก ไปรับความทุกข์ทรมานจากการ
โดนกรอกน้ำทองแดงที่กำลังเดือดพล่านอีกต่อไป เพราะพ่อได้รับ
รู้ความเจ็บปวดทั้งหมดแล้วว่าเมื่อน้ำทองแดงเข้าไปในปากแล้ว ก็
จะเผาไหม้เนื้อตัวให้ละลายไปทันที แล้วกลับฟื้นขึ้นมาใหม่อีกเพื่อ
ชดใช้กรรมต่อ และจะต้องเป็นเช่นนี้ตลอดเวลายาวนาน ได้รับความ
ทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส

คุณยายมีโอกาสนขอโหสิกรรมกับพ่อในคราวนั้น พ่อของท่าน
ซึ่งเป็นเทพบุตรไปแล้วก็ประนมมือไหว้พระธรรมกายให้โหสิกรรม
กับคุณยายทุกประการ พ่อบอกกับคุณยายว่า “ที่พูดไปนั้นพูดด้วย
ความโมโห แต่ไม่มีเจตนาจะให้ลูกหนูหนักอย่างนั้น แต่ถ้าลูกติด
ค้างอยู่ในใจ ไม่สบายใจ พ่อก็ให้อภัย อโหสิกรรม”

